

مقاله‌ی پژوهشی

مقایسه‌ی سرشت و منش بیماران افسرده و افراد بهنجار

خلاصه

مقدمه: افسردگی یکی از شایع‌ترین اختلالات روانی در تمام فرهنگ‌ها است. افسردگی، ترکیبی از احساس غمگینی، تنهایی، تحریک‌پذیری، بی‌ارزشی و ناامیدی را به همراه دارد و محققان، به‌طور مکرر از ارتباط بین سرشت و منش با افسردگی حمایت کرده‌اند. هدف پژوهش حاضر، مقایسه‌ی ابعاد سرشت و منش در بیماران افسرده و افراد بهنجار بود.

روش کار: جامعه‌ی آماری این پژوهش مقطعی در سال ۱۳۹۱، تمام مبتلایان به افسردگی اساسی در دامنه‌ی سنی ۳۰-۲۴ سال مراجعه‌کننده به مراکز بالینی شهر اردبیل و جامعه‌ی بهنجار افراد غیر افسرده بودند. آزمودنی‌ها ۷۰ فرد مبتلا به افسردگی اساسی و ۶۱ نفر بهنجار بودند که پرسش‌نامه‌های جمعیت‌شناختی، افسردگی بک و سرشت و منش کلونینجر را تکمیل کردند. اطلاعات با آزمون‌های تحلیل واریانس چندمتغیری و رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۱۶ تحلیل گردیدند.

یافته‌ها: افراد افسرده نسبت به گروه بهنجار، به‌طور معنی‌داری از نوجویی، آسیب‌پرهیزی و خودفراری بیشتر و همکاری، خودراهبری و پشتکار کمتری برخوردارند ($P < 0/001$). هم‌چنین نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که ۳۴ درصد از واریانس علایم افسردگی توسط ابعاد سرشت و منش پیش‌بینی می‌شود. نتیجه‌گیری: بین سرشت و منش با افسردگی، رابطه‌ی معنی‌داری وجود دارد و ابعاد سرشت و منش از متغیرهای تأثیرگذار در شدت نشانه‌های افسردگی است.

واژه‌های کلیدی: افسردگی، بهنجار، سرشت، منش

عباس ابوالقاسمی

استاد گروه روان‌شناسی، دانشگاه محقق

اردبیلی، اردبیل، ایران

جهانگیر کرمی

دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه رازی

کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

مجتبی بختی

کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی،

دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

*محمدجواد بگیان کوله‌مرز

دانشجوی دکتری روان‌شناسی عمومی،

دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

*مؤلف مسئول:

دانشکده‌ی علوم اجتماعی و تربیتی، دانشگاه

رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

javadbagiyani@yahoo.com

تاریخ وصول: ۹۳/۱/۲۰

تاریخ تایید: ۹۳/۱۰/۲۱